

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: Š. J.,
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem sídlem 147 00 Praha
4, Na Zlatnici 301/2

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2017 č. j. MSK 88640/2017, o správním
deliktu

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2017 č. j. MSK 88640/2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11.228 Kč, a to do 60 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 18.9.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 6.6.2017 č. j. SMO/215487/17/DSČ/Pro o správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
2. Stěžejní námitka žalobce uplatněná v bodě III. žaloby spočívá v tom, že správní orgán postupoval v rozporu s § 125g odst. 2 silničního zákona, neboť nevedl společné řízení o všech sbíhajících se správních deliktech a za tyto v rozporu s § 125g odst. 3 téhož zákona neuložil společnou pokutu, při které by zohlednil absorpční zásadu. Tím byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť tak došlo k násobení pokuty a nákladů řízení, nemluvě o tom, že vedení jednoho společného řízení by bylo pro žalobce srozumitelnější, jednodušší a také méně nákladné, co se týče nákladů na zastoupení. Jedná se o věc, která je žalována u Krajského soudu v Ostravě a byla projednávána pod spisovou značkou 22 A 157/2016.
3. Další námitky žalobce se týkaly nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, vad výroku, otázky zavinění.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno. Konstatoval, že v nyní projednávané věci sp. zn. 19 A 26/2017, sp. zn. Magistrátu města Ostravy S-SMO/058779/16/DSČ, sp. zn. žalovaného DSH/19371/2017/Mac, byl odložen přestupek nezjištěného řidiče ze dne 25.5.2016. Příkaz o uložení pokuty za správní delikt byl vydán dne 4.7.2016. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno 10.10.2016, které bylo následně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 10.5.2017. Další rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno 6.6.2017 a potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17.7.2017. V druhé věci (sp. zn. Krajského soudu v Ostravě 22 A 157/2016, sp. zn. Magistrátu města Ostravy S-SMO/313288/15/DSČ, sp. zn. žalovaného DSH/24150/2016/Blá) byl přestupek odložen dne 7.1.2016, příkaz o uložení pokuty za správní delikt byl vydán téhož dne. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno 18.7.2016. Odvolání proti němu žalovaný zamítl jako nepřipustné. V době mezi 4.7.2016 a 18.7.2016 běžela tedy obě řízení u Magistrátu města Ostravy vedle sebe.

5. Krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů bez nařízení jednání, a to po zjištění, že žalované rozhodnutí musí zrušit pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které zjevně mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).
6. Krajský soud vycházel z následujících zjištění ze správních spisů a spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 A 157/2016. Z uvedeného spisu soudu bylo zjištěno, že Magistrát města Ostravy sp. zn. S-SMO/313288/15/DSČ odložil dne 7.1.2016 přestupek. Téhož dne vydal příkaz o uložení pokuty za správní delikt dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit Ing. Š. J., nar. X. Proti příkazu byl podán odpor. Správní orgán I. stupně dne 18.7.2016 pod č. j. SMO/264263/16/Kov vydal rozhodnutí ve věci správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit Ing. Š. J. Odvolání proti uvedenému rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 19.8.2016 č. j. MSK 107379/2016 jako nepřijatelné zamítl. Žaloba Ing. Š. J. proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2016 č. j. MSK 107379/2016 byla usnesením zdejšího soudu č. j. 22 A 157/2016-15 odmítnuta.
7. Magistrát města Ostravy ve věci sp. zn. S-SMO/058779/16/DSČ dne 24.5.2016 po marném kontaktování sděleného řidiče odložil přestupek spočívající ve stání vozidla na chodníku dne 13.12.2015 v době od 00:20 do 00:30 hodin motorovým vozidlem tovární značky VW, RZ X v místě, kde to není dopravním značením dovoleno. S provozovatelem vozidla Š. J., nar. X zahájil příkazem řízení o uložení pokuty. Příkaz byl doručen zmocněnci žalobce dne 4.7.2016. Proti příkazu podal žalobce odpor. První rozhodnutí vydal správní orgán I. stupně dne 10.10.2016 č. j. SMO/393144/16/DSČ/Pro. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 10.5.2017 č. j. MSK 160480/2016. V pořadí druhé rozhodnutí vydal správní orgán I. stupně Magistrát města Ostravy 6.6.2017 č. j. SMO/215487/17/DSČ/Pro, jímž žalobci uložil pokutu ve výši 1.500 Kč za správní delikt podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce jako provozovatel vozidla tovární značky VW, RZ X nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť hlídkou Městské policie Ostrava bylo zjištěno, že dne 13.12.2015 v době nejméně od 00:20 do 00:30 hodin porušil blíže neustanovený řidič tímto motorovým vozidlem značky VW, RZ X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že stál v Ostravě – Porubě na ulici Čs. exilu č. 480 částí vozidla na chodníku v místě, kde to není dopravním značením dovoleno. Odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 17.7.2017 č. j. MSK 88640/2017 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
8. Podle ust. § 125g odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, dopustil-li se provozovatel vozidla více správních deliktů podle § 125f, o kterých je příslušný vést řízení též obecní úřad obce s rozšířenou působností, vede se o těchto deliktech společné řízení.
9. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.3.2014 č. j. 6 As 74/2013-22 konstatoval, že ust. § 57 odst. 1 zákona o přestupcích, a tedy i § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu, který je jeho obdobou, bude obligatorně dopadat na případy souběhu přestupků (správních deliktů), které je příslušný projednávat tentýž správní orgán.

Z citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dále plyne závěr, že samotné porušení tohoto ustanovení, tedy neprojednání sbíhajících se přestupků ve společném řízení, ovšem ještě nelze bez dalšího považovat za takovou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu, neboť tato ustanovení jsou pouhou procesní cestou vedoucí k naplnění principu absorpce trestních sazeb. O vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, se může jednat až v případě, kdy se správní orgán na základě porušení ust. § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu dopustí zároveň ještě jiného zásahu do práv účastníka řízení, jako právě uložení trestu v rozporu s výše uloženou zásadou absorpce (§ viz rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 1 A 10/2010-67). Soud zastává názor, že přestože byly splněny podmínky pro vedení společného řízení o správních deliktech žalobce, správní orgány tak neučinily. Současně soud dovodil, že došlo k porušení zásady absorpce. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 6.6.2017 č. j. SMO/215487/17/DSC/Pro byla za správní delikt žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 18.7.2016 byla uložena žalobci pokuta ve shodné výši. Celkově tak správní orgán uložil žalobci za správní delikty pokutu ve výši 3.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Vzhledem k tomu, že nejvyšší možná pokuta za uvedený správní delikt je dle § 125c odst. 4 písm. f) 2.500 Kč, je zřejmé, že došlo k porušení zásady absorpce. Správní orgán neuplatněním zásady absorpce zatížil své rozhodnutí vadou způsobující jeho nezákonnost. Žalovaný tuto vadu neodstranil, proto je dán důvod ke zrušení jeho rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Za situace, kdy pro uvedenou vadu způsobující nezákonnost rozhodnutí, bylo nutno rozhodnutí žalovaného zrušit, bylo nadbytečné se zabývat ostatními žalobními námitkami.

10. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11.228 Kč, neboť žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení sestávají s nákladů právního zastoupení, a to z odměny za 2 úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby) po 3.100 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., dvou režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, to vše navýšeno o 21 % DPH ve výši 1.428 Kč, neboť zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3.000 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění (aplikovaného na základě § 64 s.ř.s.) ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku dle § 160 odst. 1 o.s.ř. (§ 64 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

advokacie.

Ostrava 28.02.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje